

בארבעה כרבים

זה גורלו של משורר צעיר, יושב לו ב־
לידתו בקרקע או ב"מסכת" מרים עיניו
למעלה ומסתכל ב"כוכבים בחוץ". כותב
כוכבים שירים באוזן רוק "אנכי" בעיניו
סאדעות ומימי, בשולי — עבודת־לילית ב־
עזון ימי, והוא איש תביעה הספרותית,
איש האוראנג'ד. לימים הוא טפחחרר מן
ה"אסכולה" הפזמית של שלונסקי, יוצר
ל־"ניסח" משלו בשירה, יש לו חלק בכל
ה"שמה" עכיום, עדיין תמונה של משה
סת לקלילות, הלען שלו גמישת להשליא,
החרוץ מפתיעים ברענוהם הניסיה —
יא בא עוד כבוש הנה בשירה.

עדיין צעיר הוא המעירה, אך מתחיל ל־
סחוף הקלילות מופיעה עפה העינית
הצינית, השירה פונה למערכת, להי־
סירה כמעט — להסתוליסטית, מופיעים
ה"עירי מכות מצריים" — זה המהולל רחוק
המחשבה והלמים האקטואליים, שפתח כמר
עט פרק חדש בהילדת השירה העברית
הצעירה.

ה"עירי היתה" — עתה ניכר בעליהו של
המסורה, גורמו לשלמות, זמן לוכך שירים
אחד למשנהו — "החור השביעי", זו הפוכה
לפזמיתקה בהרומים, שירה המצפון תמר,
מצגה חופר שנון לעולם דק, שירה זו
שלוחתה מדי שבע בשבע את כל המא־
רעות האחרים בחייו — מסלח הקיפת
המאמאט יעד לסוגי הראשינית של קיום
המדינה ועדיין הכל בנוסח "קל" מאה, וכל
דין באותה רעיונית רבת החק, עם ההרומים
הכלל שישמסו פעם נישא למתקל מדי־
פילולוגי — "אמנות ההרוז של נתן אלת
הרמן".

ולפתע, ביום בהיר אחד — קלסיון
מסע, "כל בהיר" — בארבעה כרבים גרר
זים ששלושה מהם כבר מוכחים לפזמית,
הרביעי בדרך, "שירים משכב" — וקרא
הבין הראשון, ולאחר הפסקה של שנים
אני חוזרים שים אל אחם, כוכבים בחוץ,
האל, שמחת עניים, העירי מכות מצריים,
— איתם קבצי השירה האקטואליה שכת
הקסימי עצמ, עם שני כרכי "הסיר השביעי"
עירי, יחם מפין ברויסקה פוזמית של דולני
זה הנסער.

שירים משכב"י... זו תיקה איפוא פעם
שירה ה"אוראנג'ד"? חרומים אלו צאן
כמוהם לייפר והן בשירה העברית, מתורגמים
איתנו לאותה תקופה רומאנטית של ימי
בראשית במשע, כאשר, הלירה היתה ל־
דמ, ה... ליריקה היתה עיד — ליריקה.